

Indholdsfortegnelse

Konsolideret ved

[Se detaljeret overblik](#)[LBK nr 190 af 02/04/1993](#)[LBK nr 191 af 02/04/1993](#)[LBK nr 526 af 22/06/1993](#)[LBK nr 527 af 22/06/1993](#)[DSK nr 9099 af 13/02/1995](#)[LBK nr 912 af 02/10/2000](#)[LBK nr 363 af 09/04/2013](#)

Senere ændringer til forskriften

[Se detaljeret overblik](#)[LOV nr 380 af 14/06/1995](#)[LOV nr 232 af 02/04/1997 § 7](#)[LOV nr 1092 af 29/12/1997](#)[LOV nr 339 af 17/05/2000](#)[LOV nr 418 af 31/05/2000 § 113, stk. 3](#)

Ændrer i/ophæver

[Se detaljeret overblik](#)[BEK nr 365 af 24/08/1951](#)[LOV nr 193 af 24/05/1972](#)[LOV nr 213 af 30/05/1980](#)[LBK nr 365 af 28/07/1983](#)[LBK nr 279 af 03/06/1985](#)[LBK nr 517 af 28/07/1987](#)[LBK nr 588 af 08/09/1987](#)[BEK nr 348 af 28/06/1988](#)[LBK nr 483 af 21/06/1991](#)[LBK nr 484 af 21/06/1991](#)[LBK nr 644 af 12/09/1991](#)[LOV nr 228 af 08/04/1992](#)

Sagsforløb

Love er først blevet opmærket med sagsforløb efter 08/10/1998. Derfor er der ikke tilknyttet noget sagsforløb til denne lov.

Yderligere dokumenter

[Alle bekendtgørelser m.v. og cirkulærer m.v. til denne lov](#)[Afgørelser truffet i henhold til denne lov](#)

LOV nr 1054 af 23/12/1992

Forsvarsministeriet

Beredskabsloven

Yderligere oplysninger >

Beredskabsloven

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

§ 1. Redningsberedskabets opgave er at forebygge, begrænse og afhjælpe skader på personer, ejendom og miljøet ved ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger, eller overhængende fare herfor.

Stk. 2. Redningsberedskabet omfatter det statslige redningsberedskab, herunder det statslige regionale redningsberedskab, og det kommunale redningsberedskab. Under krise eller krig indgår det statslige lokale redningsberedskab og sygehusberedskabet i redningsberedskabet.

§ 2. Det civile beredskabs opgave er at planlægge og træffe foranstaltninger med henblik på under krise eller krig at videreføre samfundets funktioner samt at yde støtte til landets samlede forsvar.

§ 3. Indenrigsministeren kan bestemme, at redningsberedskabet skal indsættes i udlandet i fredstid i tilfælde af katastrofer, der medfører alvorlig skade på eller udgør en overhængende fare for personer, ejendom eller miljøet.

Kapitel 2

Det statslige redningsberedskab

§ 4. Indenrigsministeren er øverste administrative myndighed for det statslige redningsberedskab.

Stk. 2. Indenrigsministeren fører tilsyn med det kommunale redningsberedskab. Indenrigsministeren kan bemyndige Beredskabsstyrelsen til at udøve tilsynet, herunder til at foretage prøvealarmering af redningsberedskabet. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Indenrigsministeren nedsætter et redningsråd, der rådgiver indenrigsministeren i spørgsmål om det kommunale redningsberedskab og foretager prøvealarmering af det statslige regionale og det kommunale redningsberedskab. Redningsrådet består af 8 medlemmer, hvoraf 3 medlemmer udpeges af Kommunernes Landsforening, 1 medlem udpeges af Københavns og Frederiksberg Kommuner i fællesskab, 1 medlem udpeges af justitsministeren, medens indenrigsministeren udpeger 3 medlemmer. I sager vedrørende tekniske og personalemæssige spørgsmål tilforordnes rådet 1 repræsentant for den organisation, der repræsenterer de kommunale beredskabschefer, 1 repræsentant for de private redningsvæsener, jf. § 13, stk. 1, og 1 repræsentant for personalet i de kommunale redningsberedskaber.

Stk. 4. Blandt rådets medlemmer udnævner indenrigsministeren formand og næstformand, hvoraf den ene skal være en af repræsentanterne for Kommunernes Landsforening.

Stk. 5. Indenrigsministeren afholder udgifterne ved Redningsrådets virksomhed.

§ 5. Beredskabsstyrelsen leder det statslige redningsberedskab og rådgiver myndighederne i spørgsmål om redningsberedskabet og det civile beredskab.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler for redningsberedskabets organisation i tilfælde af uheld i nukleare anlæg, herunder om opgavefordelingen og samarbejdet mellem henholdsvis det statslige redningsberedskab og det kommunale redningsberedskab og med hensyn til redningsberedskabets virke i forhold til de øvrige myndigheder, der har opgaver i beredskabet.

§ 6. Indenrigsministeren kan indgå aftale med foreninger, organisationer og private personer om, at disse bistår ved udførelsen af opgaver inden for det statslige redningsberedskab.

§ 7. Det statslige regionale redningsberedskab skal yde assistance til det kommunale redningsberedskab, hvis det skønnes påkrævet på grund af karakteren eller omfanget af en ulykke eller en katastrofe, herunder krigshandlinger.

§ 8. Beredskabsstyrelsen kan indgå aftale med offentlige myndigheder, virksomheder og andre, der har ansvar for beredskab og indsats eller opretholdelse af vigtige samfundsfunktioner i tilfælde af ulykker eller katastrofer, om, at det statslige regionale redningsberedskab varetager opgaver for eller yder bistand til disse.

Kapitel 3

Det kommunale redningsberedskab

Organisation

§ 9. Det kommunale redningsberedskab hører under kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal nedsætte en beredskabskommission til at varetage den umiddelbare forvaltning af redningsberedskabet. Kommunalbestyrelsen træffer bestemmelse om kommissionens sammensætning. Kommissionen, hvis medlemstal skal være ulige, skal bestå af borgmesteren, der er formand, politimesteren og et flertal valgt af kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde med indenrigsministerens samtykke udpege et andet medlem af kommunalbestyrelsen end borgmesteren til at indtræde som formand for beredskabskommissionen.

Stk. 3. Reglerne i § 11, stk. 1, § 20, stk. 1-3 og 5, § 21, § 22, § 28, § 29, stk. 1, 2 og 4, § 61, stk. 1-5, og § 61 b, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse finder tilsvarende anvendelse på beredskabskommissionen og dens medlemmer.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2 og § 11, stk. 1, eller den fælles beredskabskommission, jf. § 10, stk. 2, og § 11, stk. 2, kan beslutte, at der ydes beredskabskommissionens medlemmer diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og befordringsgodtgørelse m.v. efter reglerne i § 16 i lov om kommunernes styrelse. En beslutning efter 1. pkt. skal omfatte alle medlemmer af beredskabskommissionen. Dog kan kommunalbestyrelsesmedlemmer, der modtager tillægsvederlag efter § 16 a i den kommunale styrelseslov, og borgmestre og magistratsmedlemmer ikke modtage diæter, ligesom kommunalt og statsligt ansatte ikke kan modtage diæter, når varetagelsen af hvervet er et led i de pågældendes embedsgerning.

§ 10. To eller flere kommunalbestyrelser kan samordne deres redningsberedskab.

Stk. 2. Kommuner, der samordner deres redningsberedskab, skal nedsætte en fælles beredskabskommission til at varetage de opgaver, som kommunalbestyrelserne henlægger til denne. Beredskabskommissionen skal bestå af et ulige antal medlemmer, herunder borgmestrene i de deltagende kommuner og politimesteren. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde med indenrigsministerens samtykke udpege et andet medlem af kommunalbestyrelsen end borgmesteren til at indtræde i den fælles beredskabskommission.

Stk. 3. Samordning af kommuners redningsberedskab skal godkendes af den kommunale tilsynsmyndighed, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler for kommuners samordning af deres redningsberedskab.

§ 11. Kommunalbestyrelserne i Københavns og Frederiksberg Kommuner, kommunalbestyrelserne i Københavns Amt og Københavns Amtsråd skal samordne opgaver inden for redningsberedskabet. Opgaver, der ikke er omfattet af samordningen, skal varetages af kommunalbestyrelsen eller af en beredskabskommission, der er nedsat i overensstemmelse med reglerne i § 9, stk. 2.

Stk. 2. Samordningen efter stk. 1 skal godkendes af indenrigsministeren, som i tilfælde af uenighed mellem kommunalbestyrelserne fastsætter samordningens indhold. De opgaver, der er omfattet af samordningen, varetages af en fælles beredskabskommission, hvis sammensætning fastsættes af indenrigsministeren.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan godkende, at Frederiksborg og Roskilde Amtsråd samt kommunalbestyrelser i Frederiksborg og Roskilde Amter tilslutter sig samordningen efter stk. 1.

Opgaver

§ 12. Det kommunale redningsberedskab skal kunne yde en forsvarlig indsats mod skader på personer, ejendom og miljøet ved ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger. Redningsberedskabet skal endvidere kunne modtage, indkvartere og forpleje evakuerede og andre nødstedte.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan bestemme, at redningsberedskabet i visse kommuner tillige skal kunne yde en øjeblikkelig og mere omfattende indsats mod følgerne af krigshandlinger.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan bestemme, at redningsberedskabet i visse kommuner skal kunne yde en udvidet assistance til andre kommuners redningsberedskab, hvis det skønnes påkrævet på grund af karakteren eller omfanget af en ulykke eller katastrofe, herunder krigshandlinger. Indenrigsministeren fastsætter regler om udgiftsfordelingen mellem staten og de pågældende kommuner.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan bestemme, at kommunalbestyrelsen skal varetage andre beredskabsopgaver end dem, der er nævnt i stk. 1-3.

§ 13. Kommunalbestyrelsen kan indgå aftale med en anden kommunalbestyrelse, med private redningsvæsener eller med andre om at udføre opgaver inden for kommunens redningsberedskab. Aftalen skal godkendes af Beredskabsstyrelsen. Kommunalbestyrelsen kan endvidere indgå aftale med Beredskabsstyrelsen om, at det statslige regionale redningsberedskab udfører opgaver inden for kommunens redningsberedskab.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan indgå aftale med foreninger, organisationer og private personer om, at disse bistår ved udførelsen af opgaver inden for kommunens redningsberedskab.

§ 14. Indenrigsministeren fastsætter regler om redningsberedskabets organisation, virksomhed, materiel og dimensionering.

§ 15. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er tilstrækkelig vandforsyning til brandslukning.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om vandforsyningen til brandslukning.

Kapitel 4

Indsættelse af redningsberedskabet

§ 16. Indenrigsministeren fastsætter regler om den tekniske ledelse af indsatsen på skadestedet.

§ 17. Den samlede indsats ved større fredstidsskader koordineres i øvrigt af politimesteren, jf. retsplejelovens § 108.

Stk. 2. I forbindelse med indsættelse af redningsberedskabet skal politimesteren i fornødent omfang sørge for varsling, afspærring, evakuering og andre nødvendige foranstaltninger.

§ 18. Indenrigsministeren eller en kommunalbestyrelse kan kræve en anden kommunes redningsberedskab (mellemkommunal bistand) eller private redningsvæsener stillet til rådighed for kommunens redningsberedskab.

Stk. 2. Den tekniske leder af indsatsen på skadestedet skal tilkalde assistance fra en anden kommunes redningsberedskab, det statslige regionale redningsberedskab eller private redningsvæsener, hvis det skønnes påkrævet på grund af ulykkens karakter og omfang.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter regler om bistand efter stk. 1 og stk. 2, herunder om betaling for bistanden.

§ 19. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at staten i særlige tilfælde deltager i udgifterne i forbindelse med indsættelse af det kommunale redningsberedskab.

§ 20. Redningsberedskabet kan kræve private redskaber og transportmidler af enhver art samt fornødent betjeningsmandskab stillet til rådighed for indsatsen.

Stk. 2. Den, der i henhold til stk. 1 har stillet redskaber eller transportmidler til rådighed, har ret til erstatning af kommunen for afsavn af materiel og for den skade, materiellet har lidt.

§ 21. Redningsberedskabet har i forbindelse med indsatsen ret til i fornødent omfang at skaffe sig adgang til privat ejendom, om nødvendigt ved at gennembryde og fjerne hindringer.

Stk. 2. Redningsberedskabet har ret til at nedrive bygninger eller fjerne beplantninger, hvis den tekniske leder af indsatsen på skadestedet finder det nødvendigt for at standse skadens udbredelse.

Stk. 3. Den skade, som redningsberedskabet forvolder ved brandslukning, betragtes som brandskade. Rammer skaden marker, haver eller beplantninger, der tilhører tredjemand, erstattes skaden dog af kommunen.

§ 22. Redningsberedskabet har under indsats ret til at bruge det vand, der findes i brønde, vandedninger og andre vandsteder.

§ 23. Redningsberedskabet skal under indsats være opmærksom på, hvad der kan have givet anledning til ulykken eller katastrofen. Finder redningsberedskabet mistænkelige spor, skal politiet straks underrettes og beviset så vidt muligt sikres.

Kapitel 5

Planlægning m.v.

§ 24. De enkelte ministre skal hver inden for deres område planlægge og træffe foranstaltninger til udførelse af opgaver inden for det civile beredskab, jf. § 2.

Stk. 2. Indenrigsministeren koordinerer planlægningen vedrørende det civile beredskab og de deraf følgende foranstaltninger, jf. stk. 1, og gennemfører den del af planlægningen, der ikke påhviler andre myndigheder.

§ 25. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en samlet plan for kommunens redningsberedskab og civile beredskab.

Stk. 2. Amtsrådet skal udarbejde en samlet plan for amtskommunens civile beredskab.

Stk. 3. De planer, der er nævnt i stk. 1 og 2, skal revideres i det omfang, udviklingen gør dette nødvendigt, dog mindst een gang i hver kommunal valgperiode.

Stk. 4. Planer og revisioner heraf indsendes til Beredskabsstyrelsen.

§ 26. Indenrigsministeren fastsætter vejledende retningslinier for udarbejdelse af de planer, der er nævnt i § 25.

§ 27. De enkelte ministre fastsætter hver inden for deres område vejledende retningslinier for amtskommunernes og kommunernes civile beredskabsplanlægning, jf. § 25, stk. 1 og 2.

§ 28. Vedkommende minister kan pålægge offentlige myndigheder og offentlige og private virksomheder og institutioner at yde bistand ved planlægningen eller udførelsen af opgaver inden for det civile beredskab.

Stk. 2. Vedkommende minister kan pålægge offentlige og private virksomheder og institutioner at træffe særlige foranstaltninger for så vidt angår varer, tjenesteydelser, produktionsmidler m.v. inden for deres normale virksomhed, hvis dette er påkrævet af hensyn til udførelsen af opgaver inden for det civile beredskab.

Stk. 3. Inden et pålæg gives i henhold til stk. 1 eller 2, skal der forhandles med de pågældende virksomheder eller institutioner eller med disses organisationer om pålæggets omfang og de nærmere regler for dets gennemførelse, herunder om eventuel erstatning fra staten, jf. stk. 4.

Stk. 4. Medfører et pålæg afgivet i henhold til stk. 1 eller 2 økonomisk tab for en virksomhed eller institution, er staten erstatningsansvarlig efter lovgivningens almindelige regler. Erstatning kan ikke kræves, hvis de omkostninger, der er forbundet med pålæggets gennemførelse, kan dækkes ved indkalkulering i vedkommende vares eller tjenesteydelses pris. De pågældende virksomheder eller institutioner må ikke derved stilles mindre gunstigt end andre i samme branche.

Stk. 5. Erstatning ansættes i mangel af mindelig overenskomst i overensstemmelse med regler, der fastsættes af indenrigsministeren.

Kapitel 6

Beredskabets organisation under krise eller krig

§ 29. Indenrigsministeren fastsætter regler om

- 1) redningsberedskabets organisation,
- 2) landets inddeling i rednings- og civilregioner, deres opgaver, deres sammensætning og ledelsen af disse og

- 3) opgavefordelingen og samarbejdet mellem det statslige redningsberedskab, det kommunale redningsberedskab og de myndigheder, der er ansvarlige for sygehusberedskabet.

§ 30. Det statslige lokale redningsberedskab hører under politimesteren.

Stk. 2. Politimesteren varetager under krise eller krig efter regler, der fastsættes af indenrigsministeren, følgende opgaver:

- 1) evakuering,
- 2) varsling af civilbefolkningen,
- 3) afspærring og bevogtning i forbindelse med udførelsen af redningsberedskabets opgaver,
- 4) tilsyn med mørklægning og
- 5) andre beredskabsopgaver, som efter forhandling med justitsministeren henlægges til politiet.

Stk. 3. Indenrigsministeren bestemmer, hvem der varetager opgaverne efter stk. 2 i de politikredse, hvor det kommunale redningsberedskab er samordnet efter §§ 10 og 11.

§ 31. De enkelte ministre bestemmer, i hvilket omfang de beføjelser, der kan udøves af centrale forvaltningsmyndigheder, under krise eller krig skal kunne udøves af forvaltningsorganer, der udpeges dertil.

§ 32. En amtskommunes eller kommunes ressourcer inden for det civile beredskab kan af indenrigsministeren eller forvaltningsorganer, som ministeren udpeger hertil, under krise eller krig kræves stillet til rådighed for en anden amtskommunes eller kommunes civile beredskab.

Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Kapitel 7

Forebyggende foranstaltninger m.v.

§ 33. Indenrigsministeren fastsætter regler om

- 1) placering, indretning og brug af virksomheder, hvor der opbevares, anvendes eller fremstilles faste, flydende eller luftformige brandfarlige eller eksplosive stoffer og andre stoffer, der i forbindelse med brand eller anden skade kan medføre en risiko for personer, ejendom eller miljøet, og
- 2) opbevaring og brug af faste, flydende eller luftformige brandfarlige eller eksplosive stoffer.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om

- 1) brug af ild og lys og
- 2) foranstaltninger, der er nødvendige til at forebygge eller formindske brandfare og til at sikre forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder i tilfælde af brand.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter regler om de foranstaltninger, der skal iværksættes for at imødegå virkningerne af uheld i nukleare anlæg.

§ 34. Kommunalbestyrelsen skal godkende oprettelse, væsentlige ombygninger, udvidelser eller forandringer i driften af virksomheder i det omfang, der er fastsat regler herom i medfør af § 33, stk. 1.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i øvrigt bestemme, at bygninger og grundarealer skal indrettes og benyttes på en sådan måde, at risikoen for brandfare formindskes mest muligt, og at forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder sikres bedst muligt.

§ 35. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der skal træffes foranstaltninger i det omfang, der fastsættes regler herom i medfør af § 33, stk. 2, nr. 2.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i øvrigt bestemme, at der for bygninger og grundarealer,

- 1) hvor der er særlig brandfarlige forhold,
- 2) hvor der samles mange mennesker, eller
- 3) hvor store værdier er udsat for ødelæggelse,

skal træffes driftsmæssige foranstaltninger til at forebygge eller formindske brandfaren og til at sikre forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder i tilfælde af brand.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der skal udsættes brandvagt ved benyttelse af forsamlingslokaler og lignende, og at arrangøren skal betale herfor.

§ 36. Indenrigsministeren fastsætter regler om brandsyn af virksomheder, af fredede bygninger, af bygninger, hvor mange mennesker samles, og af brandfarlige bygninger og oplag, herunder om pålæg om afhjælpning af eventuelle mangler.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan efter forhandling med forsvarsministeren bestemme, at brandsyn for forsvarrets etableringer ordnes på særlig måde.

§ 37. Kommunalbestyrelsen kan efter regler, der fastsættes af indenrigsministeren, pålægge offentlige myndigheder og offentlige og private virksomheder og institutioner at træffe foranstaltninger til deres beskyttelse under krise eller krig (bedriftsværn). Udgifterne afholdes af den, der pålægges at træffe de nævnte foranstaltninger.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med bedriftsværn.

Kapitel 8

Ekspropriation

§ 38. Indenrigsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan til brug for redningsberedskabet iværksætte ekspropriation af privat ejendom, herunder befordringsmidler.

Stk. 2. Vedkommende minister kan iværksætte eller for så vidt angår ikkestatslige foranstaltninger tillade, at der iværksættes ekspropriation af fast ejendom til brug for udførelsen af civile beredskabsopgaver.

Stk. 3. Ved ekspropriation kan der erhverves ejendomsret eller brugsret eller pålægges rådighedsindskrænkninger.

Stk. 4. Under krise eller krig kan indenrigsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, uden retskendelse iværksætte beslaglæggelse med henblik på ekspropriation.

Stk. 5. I mangel af mindelig overenskomst afgør taksationsmyndighederne efter lov om offentlige veje spørgsmålet om erstatning for ekspropriation. Ved ekspropriation af andet end fast ejendom anvendes loven tilsvarende.

Stk. 6. En taksationskommissions afgørelse kan ikke indbringes for domstolene, før muligheden for prøvelse ved overtaksationskommission er udtømt.

Stk. 7. Indenrigsministeren fastsætter regler om ekspropriationens gennemførelse og om sagens behandling for taksationsmyndighederne.

Kapitel 9

Påbud m.v.

§ 39. Den, der opdager en brand eller omstændigheder, som viser, at der er overhængende fare for brand, skal straks underrette dem, der er udsat for fare, og alarmere redningsberedskabet. Den pågældende skal endvidere søge at dæmpe ilden eller afværge faren.

§ 40. Enhver skal ved brand yde den hjælp, den pågældende formår.

Stk. 2. Den, der er til stede ved en brand, skal på anmodning af redningsberedskabet deltage i rednings- og slukningsarbejdet.

Stk. 3. Den, der i henhold til stk. 1 og 2 har deltaget i rednings- og slukningsarbejdet, har ret til erstatning af kommunen for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste.

§ 41. Enhver skal rette sig efter de påbud, der udstedes af redningsberedskabet.

Stk. 2. Enhver skal overholde afspærringer i forbindelse med en indsats og efterkomme politiets eller redningsberedskabets opfordring til at forlade det afspærrede område eller vejene hertil.

Stk. 3. Enhver skal ved ordre om evakuering inden for de givne frister forlade opholdsstedet og begive sig ad de anviste veje til de udpegede indkvarteringsområder.

§ 42. Enhver skal på anmodning af redningsberedskabet stille sin bolig eller andre lokaler til rådighed for de evakuerede og bespise dem i nødvendigt omfang.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter den godtgørelse, der skal ydes herfor.

§ 43. Indkvarteringslovens regler om ekstraordinær indkvartering anvendes tilsvarende for personel i redningsberedskabet.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om de indkvarteringsydelser, der kan kræves efter stk. 1, og om den godtgørelse, der skal ydes herfor.

§ 44. Ved ordre om mørklægning skal enhver straks gennemføre denne i det omfang, der fastsættes af myndighederne.

Stk. 2. Ansvar for og udgifterne ved mørklægning påhviler den, der som ejer, lejer eller bruger har rådighed over lyskilden.

§ 45. Vedkommende minister kan pålægge enhver pligt til at meddele oplysninger, der er nødvendige for planlægningen af det civile beredskab.

§ 46. Beredskabsstyrelsen kan hos enhver kræve oplysning om, hvilke beredskabsforanstaltninger der er udført eller agtes udført, samt i øvrigt oplysninger, som skønnes nødvendige til udførelsen af opgaver i forbindelse med redningsberedskabet.

§ 47. Teleselskaberne skal bistå ved alarmering af redningsberedskabet. Indenrigsministeren kan fastsætte regler herom efter forhandling med kommunikationsministeren.

Kapitel 10

Personelbestemmelser

Almindelige bestemmelser

§ 48. Indenrigsministeren fastsætter regler for uddannelsen af redningsberedskabets personel, herunder om udgiftsfordelingen mellem staten og kommunerne.

§ 49. Indenrigsministeren kan bestemme, at personel, der har pligt til at medvirke i det indenlandske redningsberedskab, skal indsættes i udlandet, jf. § 3.

§ 50. Under krise eller krig kan personellet i redningsberedskabet ikke ved opsigelse bringe deres pligt til at gøre tjeneste i redningsberedskabet til ophør.

Stk. 2. Afskedigede befalingsmænd, der ikke på anden måde er forpligtet over for redningsberedskabet, står under krise eller krig til rådighed for redningsberedskabet indtil udløbet af det år, i hvilket de fylder 65 år.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om overførsel af personel inden for redningsberedskabet til andre dele af redningsberedskabet.

Frivillige

§ 51. Indenrigsministeren fastsætter regler for uddannelse af det personel, der ikke aflønnes for deres deltagelse i redningsberedskabet (frivillige), herunder om ydelser til de frivillige og udgiftsfordelingen mellem staten og kommunerne.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter de opgaver, der kan løses af frivillige i det statslige redningsberedskab.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen fastsætter de opgaver, der kan løses af frivillige i kommunens redningsberedskab og civile beredskab.

Stk. 4. Under krise eller krig gælder §§ 60-66 også for frivillige.

Værnepligtige

§ 52. Indenrigsministeren fastsætter antallet af værnepligtige, der indkaldes til redningsberedskabet, og fastsætter regler om tjenestetidens længde og tjenestens tilrettelæggelse.

§ 53. Værnepligtige i det statslige regionale redningsberedskab er med hensyn til indkvartering, forplejning, beklædning, løn, fribefordring og lignende undergivet regler, som svarer til dem, der gælder for hærens værnepligtige.

Stk. 2. For øvrige værnepligtige i redningsberedskabet kan indenrigsministeren fastsætte regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1.

§ 54. De værnepligtige står til rådighed for redningsberedskabet indtil udløbet af det år, i hvilket de fylder 50 år. Indenrigsministeren kan fastsætte regler herom.

Kontraktansatte menige i det statslige regionale redningsberedskab

§ 55. For kontraktansatte menige i det statslige regionale redningsberedskab kan indenrigsministeren fastsætte regler om uddannelse og indkaldelse og om de forhold, der er nævnt i § 53, stk. 1. Personer, der er eller har været kontraktansatte menige i det statslige regionale redningsberedskab, står til rådighed for dette indtil udløbet af det år, i hvilket de fylder 50 år, medmindre ministeren bestemmer andet.

Beredskabspligtige

§ 56. Den, der har bopæl eller ophold her i landet, kan fra og med det år, i hvilket den pågældende fylder 16 år, til og med det år, i hvilket den pågældende fylder 65 år, pålægges at gøre tjeneste i redningsberedskabet (beredskabspligt), hvis særlige omstændigheder gør det påkrævet. Indenrigsministeren kan fastsætte regler herom, herunder hvilke myndigheder der kan pålægge beredskabspligt.

Stk. 2. Den, der skal møde ved forsvaret i tilfælde af krise eller krig, er ikke omfattet af stk. 1.

§ 57. Offentligt ansatte og ansatte i offentlige og private virksomheder og institutioner skal udføre de opgaver inden for redningsberedskabet og det civile beredskab, der pålægges dem.

§ 58. En afgørelse om, at der pålægges beredskabspligt efter § 56, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Fritagelse for mødepligt

§ 59. Forsvarsministeren bestemmer, hvem der kan fritages for mødepligt ved forsvaret for at kunne indgå i redningsberedskabet eller forblive i andre vigtige samfundsfunktioner.

Stk. 2. Indenrigsministeren bestemmer, hvem der kan fritages for mødepligt ved redningsberedskabet for at kunne indgå i andre dele af redningsberedskabet eller forblive i andre vigtige samfundsfunktioner.

Stk. 3. Indenrigsministeren bestemmer, hvem der kan fritages for mødepligt ved redningsberedskabet for at kunne gøre frivillig tjeneste i hjemmeværnet.

Kapitel 11

Straffebestemmelser og disciplinarmidler

Værnepligtige

§ 60. Medmindre disciplinarmidler anvendes, jf. § 62, straffes den værnepligtige, der er indkaldt til tjeneste i redningsberedskabet, med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år, hvis han

- 1) nægter at gøre tjeneste i redningsberedskabet,
- 2) udebliver eller uberettiget fjerner sig fra tjenestestedet,
- 3) ikke efterkommer en foresat tjenstlige befaling eller
- 4) i øvrigt undlader at efterkomme de pligter, som tjenesten medfører.

Stk. 2. Under krig kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år.

Stk. 3. Enhver foresat i redningsberedskabet kan anholde en værnepligtig, når denne ikke efterkommer den foresattes tjenstlige befaling og det skønnes nødvendigt af hensyn til disciplinen at anholde ham.

§ 61. Indenrigsministeren bestemmer, i hvilket omfang strafafsoning og ulovligt fravær skal medføre eftertjeneste eller hjemsendelse med henblik på fornyet indkaldelse. Eftertjenesten kan ikke overstige afsoningstiden og den tid, den pågældende har været ulovligt fraværende.

Stk. 2. Den, der anden gang dømmes for at nægte at gøre tjeneste i redningsberedskabet, jf. § 60, stk. 1, nr. 1, hjemsendes og kan ikke senere indkaldes.

§ 62. I stedet for mindre straffe efter § 60 anvendes disciplinarmidler, medmindre omstændighederne taler imod.

Stk. 2. Disciplinarmidler kan ikke indbringes for domstolene.

§ 63. Som disciplinarmidler kan anvendes belæring, tilrettevisning, arbejde og efterøvelse i en del af fritiden, fremstilling, vagt eller anden tjeneste uden for orden, fratagelse af friheder samt overflytning til anden tjeneste.

Stk. 2. Medfører anvendelse af disciplinarmidler indgreb i adgangen til at forlade tjenestestedet efter tjenestens ophør, må dette ikke ske for længere perioder end 3 dage ad gangen med mindst 1 dags mellemrum mellem perioderne, og anvendelsen må ikke udstrækkes ud over 14 dage.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter regler om anvendelse af disciplinarmidler, herunder regler om samtidig anvendelse af flere disciplinarmidler.

Stk. 4. Indenrigsministeren bestemmer, hvem der skal have myndighed til at anvende disciplinarmidler, og omfanget af denne myndighed.

§ 64. Den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel, kan forlange udståelsen udsat i indtil 2 gange 24 timer efter meddelelsen om disciplinarmidlet.

§ 65. Den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel, kan forlange sagen forelagt for et disciplinarnævn til afgørelse.

Stk. 2. Disciplinarnævnets afgørelse kan såvel af den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel, som af den, der har pålagt disciplinarmidlet, forlanges forelagt et ankenævn til afgørelse. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for domstolene eller indenrigsministeren.

Stk. 3. Disciplinarnævnet består af en dommer som formand samt to andre medlemmer, hvoraf den ene så vidt muligt skal være en talsmand og af samme grad som den, der er blevet pålagt disciplinarmidlet, medens den anden skal være dennes foranstående.

Stk. 4. Ankenævnet, der oprettes af indenrigsministeren, består af en formand og to andre medlemmer. Formanden skal være landsdommer eller opfylde de almindelige betingelser for at kunne beskikkes som landsdommer. De øvrige medlemmer er en statsadvokat, der udpeges af justitsministeren, og en advokat, der udpeges af Advokatrådet.

Stk. 5. Indenrigsministeren fastsætter regler for udpegning af disciplinarnævnets medlemmer og for disciplinarnævnets og ankenævnets virksomhed.

§ 66. Indbringelse af et disciplinarmiddel for disciplinarnævnet eller ankenævnet har ikke opsættende virkning på udståelsen, medmindre andet bestemmes af vedkommende nævns formand.

Stk. 2. Et disciplinarmiddel skal indbringes for disciplinarnævnet eller ankenævnet inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om disciplinarmidlet henholdsvis om disciplinarnævnets afgørelse. Vedkommende nævns formand kan bestemme, at der skal ses bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil.

Andet beredskabspersonel

§ 67. §§ 60-66 gælder også for befalingsmænd, befalingsmænd af reserven og kontraktansatte menige i redningsberedskabet. Disciplinarmidlerne arbejde og efterøvelse i en del af fritiden, fremstilling, vagt eller anden tjeneste uden for orden og fratagelse af friheder kan dog ikke anvendes på befalingsmænd og befalingsmænd af reserven, medmindre de er elever på en af redningsberedskabets skoler.

Stk. 2. Under krise eller krig gælder §§ 60-66 også for civilt ansatte og beredskabspligtige.

Øvrige straffebestemmelser

§ 68. Den, der under krise eller krig forsætligt misbruger eller undlader at respektere det kendemærke, hvis anvendelse i henhold til en mellemfolkelig overenskomst tiltrådt af Danmark er forbeholdt varetagelsen af de opgaver, der i Danmark varetages af redningsberedskabet, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 12 år.

§ 69. Den, der, uden at forholdet falder ind under § 68, uberettiget benytter redningsberedskabets kendetegn eller uniformer eller benytter kendetegn eller uniformer, der har en sådan lighed med disse, at forveksling let kan finde sted, straffes efter § 132 i straffeloven.

Stk. 2. Med bøde eller hæfte straffes den, der uberettiget benytter redningsberedskabets signaler eller benytter signaler, som har en sådan lighed med disse, at en forveksling kan finde sted.

Stk. 3. Under skærpende omstændigheder kan straffen efter stk. 2 stige til fængsel i indtil 2 år.

§ 70. Overtrædelse af § 39, § 40, stk. 1, eller § 41, stk. 2, straffes med bøde eller hæfte, medmindre højere straf er hjemlet i den øvrige lovgivning.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der undlader at efterkomme påbud eller forbud i medfør af § 20, stk. 1, § 28, stk. 1 eller 2, § 34, stk. 2, § 35, § 40, stk. 2, § 41, § 42, stk. 1, § 44, stk. 1, § 45, § 46, § 49, § 56, stk. 1, eller § 57.

Stk. 3. På samme måde som i stk. 1 og 2 straffes den, der uden kommunalbestyrelsens godkendelse opretter eller foretager væsentlige ombygninger, udvidelser eller forandringer i driften af virksomheder, jf. § 34, stk. 1.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan i forskrifter udstedt i medfør af denne lov fastsætte straf af bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel i indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne eller for undladelse af at efterkomme påbud eller forbud heri.

Stk. 5. For overtrædelser, der begås af et selskab, en forening, en selvejende institution eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Begås overtrædelsen af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 71. Med bøde straffes

- 1) den, der ikke udviser tilbørlig forsigtighed med ild, lys, tændstikker, aske, brandfarlige stoffer, og hvad der i øvrigt kan fremkalde eller befordre brand, eller undlader at påse, at personer, der hører til den pågældendes husstand eller virksomhed, udviser sådan forsigtighed, og
- 2) den, der som ejer eller bruger af elektriske anlæg eller andre lys-, varme-, kraft- eller maskinanlæg, som kan fremkalde eller befordre brand, benytter sådanne anlæg eller lader dem benytte, uanset at de ikke er i forsvarlig stand.

Kapitel 12

Ændringer i anden lovgivning

§ 72. I værnepligtsloven, jf. lov nr. 213 af 30. maj 1980, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1* og 2, ændres »civilforsvaret« til: »redningsberedskabet«.
2. I § 21 ændres »civilforsvarskorpset« til: »det statslige redningsberedskab«.
3. I § 22 ændres »civilforsvaret« til: »redningsberedskabet«.
4. I § 24 ændres »civilforsvarskorpsets« til: »det statslige redningsberedskabs«.

§ 73. I lov om værnepligtens opfyldelse ved civilt arbejde, jf. lovekendtgørelse nr. 588 af 8. september 1987, foretages følgende ændring:

I § 5 ændres »civilforsvaret« til: »redningsberedskabet«.

§ 74. I lov nr. 193 af 24. maj 1972 om fyrværkeri foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 1*, ændres »justitsministeren« til: »indenrigsministeren«.
2. I § 2, *stk. 2*, § 3 og § 5 ændres »Justitsministeren« til: »Indenrigsministeren«.
3. I § 4, *stk. 1*, ændres »Statens brandinspektion« til: »Beredskabsstyrelsen«.
4. I § 5 ændres »statens brandinspektion« til »Beredskabsstyrelsen«.

§ 75. I lov nr. 228 af 8. april 1992 om tilvejebringelse af befordringsmidler til det militære forsvar og civilforsvaret foretages følgende ændringer:

I lovens titel, § 1, *stk. 1*, og § 4, *stk. 3*, 5. pkt., ændres »civilforsvaret« til: »redningsberedskabet«.

§ 76. I lov om kommunernes styrelse, jf. lovekendtgørelse nr. 483 af 21. juni 1991, som ændret ved § 38 i lov nr. 337 af 14. maj 1992, § 1 i lov nr. 479 af 24. juni 1992 og § 5 i lov nr. 501 af 24. juni 1992, indsættes som ny § 69:

§ 69. Såfremt det under krise eller krig er umuligt at samle kommunalbestyrelsen til møde, overtager økonomiudvalget de beføjelser, der tilkommer kommunalbestyrelsen og dens udvalg. I kommuner med magistratsordning, jf. § 64, overtager magistraten kommunalbestyrelsens beføjelser.

Stk. 2. Er det umuligt at samle økonomiudvalget til møde under krise eller krig, styres kommunens anliggender af borgmesteren. Er det i kommuner med magistratsordning umuligt at samle magistraten til møde, styres kommunen af borgmesteren.

Stk. 3. Meddelelse om anvendelse af reglerne i stk. 1 og 2 skal snarest gives til indenrigsministeren. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunens styrelse under krise eller krig.

§ 77. I lov om Københavns kommunes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 484 af 21. juni 1991, som ændret ved § 39 i lov nr. 337 af 14. maj 1992, § 2 i lov nr. 479 af 24. juni 1992 og § 6 i lov nr. 501 af 24. juni 1992, indsættes efter § 53 a:»

§ 53 b. Såfremt det under krise eller krig er umuligt at samle Borgerrepræsentationen til møde, overtager magistraten Borgerrepræsentationens beføjelser.

Stk. 2. Er det umuligt at samle magistraten til møde under krise eller krig, styres kommunen af overborgmesteren.

Stk. 3. Meddelelse om anvendelse af reglerne i stk. 1 og 2 skal snarest gives til indenrigsministeren. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunens styrelse under krise eller krig.«

§ 78. I lov om frikommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 644 af 12. september 1991, som ændret ved lov nr. 940 af 27. december 1991, § 95 i lov nr. 9 af 3. januar 1992, lov nr. 334 af 14. maj 1992 og § 4 i lov nr. 381 af 20. maj 1992, foretages følgende ændringer:

§ 18 d og § 47 ophæves.

Kapitel 13

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 79. Loven træder i kraft den 1. januar 1993.

Stk. 2. Samtidig ophæves brandloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 28. juli 1983, som ændret ved § 2 i lov nr. 270 af 2. maj 1990, lov om civilforsvaret, jf. lovbekendtgørelse nr. 517 af 28. juli 1987, som ændret ved § 3 i lov nr. 385 af 6. juni 1991, og lov om det civile beredskab, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 3. juni 1985, som ændret ved § 6 i lov nr. 192 af 29. marts 1989, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Brandlovens kapitel 5 og § 33, stk. 1 og 2 samt stk. 4-8, § 34 og § 35 forbliver dog i kraft, indtil de ophæves i medfør af § 4, jf. § 2, i lov nr. 270 af 2. maj 1990 om ændring af byggeloven, brandloven og kommuneplanloven.

Stk. 4. Tidspunktet for ophævelsen af brandlovens § 37, stk. 2, og § 38 fastsættes af indenrigsministeren.

Stk. 5. Administrative forskrifter udstedt i medfør af brandloven, jf. stk. 2, og tidligere brandlovgivning forbliver i kraft, indtil de afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 6. Administrative forskrifter udstedt i medfør af lov om civilforsvaret, jf. stk. 2, og tidligere civilforsvarslovgivning forbliver i kraft, indtil de afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 7. Administrative forskrifter udstedt i medfør af lov om det civile beredskab, jf. stk. 2, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 8. Overtrædelse af forskrifter, der er opretholdt i henhold til stk. 5-7, straffes med bøde eller hæfte, medmindre højere straf er hjemlet i den øvrige lovgivning. Under særlige forhold kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år.

§ 80. Indenrigsministeren fastsætter regler for overdragelse til kommunalbestyrelserne af lokale kommandocentraler og materiel m.v., som staten har stillet til rådighed for det kommunale civilforsvar.

§ 81. Bedriftværn, der er etableret i henhold til den lovgivning, der er gældende indtil 1. januar 1993, opretholdes, medmindre kommunalbestyrelsen efter ansøgning træffer afgørelse om nedlæggelse af disse.

§ 82. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Givet på Marselisborg Slot, den 23. december 1992

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/Thor Pedersen

Ingen

Om

Retsinformation.dk er indgangen til det fælles statslige retsinformationssystem, der giver adgang til alle gældende love, bekendtgørelser og cirkulærer m.v. Der er også adgang til Folketingets dokumenter og beretninger fra Folketingets Ombudsmand. På retsinformation.dk anvendes der ikke cookies.

Besøg også

Vælg site

[Om Retsinformation](#)

[Kontakt](#)

[FAQ](#)

[Om ELI](#)

[API](#)

[Tilgængelighedserklæring](#)